

Repetitio Clem. I. Ut Clericorum De Officio Ordinarii

Aufréri, Étienne

Leodii, 1702

24. Fall. in possessorijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63069](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63069)

super delicto commisso non compareat, ita quod ponatur in banno: & habeatur pro confesso vigore statuti: de mum captus dicit bannum nullum, quia latum contra Clericum, licet non incedentem in habitu & tonsura certè sententia erit ipso jure nulla, ex defectu jurisdictionis. *cap. nullus de foro. competendi. &c. & authent. statuimus C. de Episc. & Cleric. tenet Cy. & Baldus in lege generaliter. C. de Episcop. & Cle. & Sicul. ubi supra,*

24 Fall. in possessorijs.

Vigesimoquarto in possessorijs beneficiorum vel aliarum rerum aut jurium Ecclesiasticorum etiam spiritualium, præsertim cum agitur possessorio retinendæ cui æquiparatur casus novitatis, de quo latè per Ioan. *Fa. insti. de interdict. §. retinendæ*, nam si Clericus in possessione suæ Ecclesiæ vel aliorum jurium Ecclesiasticorum ab alio etiam Clerico dicat se turbatum agere potest, ac talem turbatorem & Clericum coram seculari iudice conveniri. Et ita servari videmus in præsentì regno, pro quo facere videtur text. in *c. causam, qui fil. sint legitimi*: ubi Papa fatetur, quod ad Regem non autem ad Ecclesiam pertinet de possessionibus iudicare, propter quod *Anthon. in cap. cum dilectus de ordin. cognit.* dicit, quod si agatur super possessorio beneficij causa, propriè non dicitur esse spiritualis, & idem tenet *Nicho. Mil. in verbo beneficium. ver. beneficalis causa*, Et expresse tenet *Vincen. in cap. si, de iud.* quod de iure spirituali potest agi possessorio coram iudice temporali, quod etiam videtur

270 DE POTESTAT. SÆCUL.

sentire glo. in cap. cum dilectus, de elec. in ver. iuramento dicens, quod quando agitur possessorio de iure spirituali, non agitur spiritualiter, & ideo non est tractanda tanquam spiritualis, idem voluit glo. in cap. litteras de jura. calum. hoc etiam sentit. in alleg. cap. cum dilectus Archi. & Io. An. in cap. frequens de vesti. spoli. lib. 6. dicentes quod causa non est mere spiritualis, cum agitur possessorio de re spirituali, tenent Sicul. in cap. litteras de jura. calum. & Bald. ibidem dixit in addi. qu. cape. 470

ADDE.

Quando de possessione rei beneficiaria Ecclesia agitur, Iudex Laicus cognoscere potest, possessio enim non dicitur spiritualis, ut ipsa proprietas, sed potius temporalis. Guido Papæ decis. 1. Gelinus obs. 38 lib. 1. Gravetta cons. 258 Cacheranus decis. 116 numer. 1. Sed hac in re per quatuor casus distinguit. Menoch. in remed. recuperandi 15 qu. 18 & iterum remedio retinendi. 3, qu. 52 nume. 323 & num. 327 citat hunc nostrum Aufrerium. Fallit tamen hac limitatio, quando uterque actor & Reus Clericus est, tunc Ecclesiasticus Iudex cognoscit. Menoch. d. loco. numer. 349 Mattheus Boß Doctor.

Idem tenet Guido Papæ q. 1. & q. 85 qu. 207 & q. 552 & in alleg. qu. 1. recitat quod Papa Martinus quintus, qui statuerat, quod quicumque ex Clericis & personis Ecclesiasticis in his, quæ de
jure

jura-
e ju-
non
q. in
alleg.
de
merè
iali,
ball.

esio
o. e.
as,
lius
de-
ca-
15
52
11-
11-
fia-
er,

07
ar-
ex
de
ure

jure vel consuetudine ad forum Ecclesiasticum pertinere noscuntur, eo derelicto secularibus judicibus se submittere, seu partes sibi adversas ad forum de jure vetitum convenire vel trahere præsumeretur, nisi à præmissis desisteret, omni commodo gratiarum sibi à sede Apostolica concessarum careret, ipse quod in graves tunc expressas & alias juris pœnas incideret, ad petitionem pro se memoriæ Regis Caroli septimi declaravit eidem Regi & ejus Regiæ jurisdictioni per quam, ut assererat tam Rex quam sui progenitores super omni possessorio præsertim retinendæ possessionis super beneficijs Ecclesiasticis, & suis Ecclesijs suorum regni & Delphinatus à tanto tempore, citra, quod de ejus contrario hominum memoria non existeret, consueverant cognoscere, derogare nolle, nec suæ intentionis fuisse, nec esse per dictam aut quamcunque aliam constitutionem, ipsos Regem & judices partes molestatas super earum conservatione, ad suorum beneficiorum possessionem ipsius Regis auxilium implorantes, dummodo in contemptum jurisdictionis & libertatis Ecclesiasticæ, ut partes sibi adversas diutius perturbarent, hoc non fecerint, pœnas in dicta constitutione contentas nullatenus incurrisse, aut incurrire debere quoquo modo, concessum fuit Anno Domini millesimo quadringentesimo vigesimo octavo, Calendas Maij.

Hic Rex Ludovicus undecimus, Anno Domini 1464 per ejus ordinationem declaravit. Musarum possessoriarum præsertim in materia

ria novitatis occasione beneficiorum & materiarum Ecclesiasticarum, sibi ac iudicibus suis pertinere cognitionem, absque eo quod alius de prædictis processibus in possessorio possit vel debeat intercipere cognitionem, commissionesque decernere, vel citationes, aut processus face re.

ADDE. De constitutione sive Bulla Martini V.

Extat Martini 5. Constitutio cap. I. tit. I. libr. 2. in 7. Decretal. qua constituit, quod omnes & singula personæ Ecclesiasticæ, vel seculares, quacunque exceptione suffulta, vel quacunque dignitate præfulgeant, qua aliam personam Ecclesiasticam, collegium vel conventum in actione reali, personali, vel mixta, civili, vel criminali, occasione cujuscunque submissionis, etiam juramento vallata ad forum sive iudicium Laicale directè vel indirectè trahere præsumpserit, causam ipsam & omne jus in possessorio, vel petitorio eo ipso perdant, & penitus amittant, & singulares personæ excommunicationis: capitula verò & conventus suspensionis & interdicti sententias ipso facto incurrant, &c. Hanc Constitutionem postmodum declaravit Martinus 5. ad petitionem Regis Caroli septimi, quod per eam Regi aut regni consuetudini longissimè præjudicari nollet, quam declarationem vide in decis. I. apud Guidon. Papam, item decis. 552 ubi num. 7.

cam

eam declarat in interdicto retinenda tam in prophanis quam in beneficialibus locum habere, idē quoque tradit Menoc. remed. retinenda possess. 3. num. 253 ubi hunc nostrum autorem citat, Idē Guido Papa. q. 71 & 85 Vide latissimè Annotat. Ranchini ad q. 1. Guidonis. Matthæus Boyß Doct.

Quod servatur nedum in possessorio retinendæ, immo etiam in possessorio recuperandæ, ac etiam si agatur ex simplici saisina, de quo fuit latum Arrestum Parisijs Anno Domini 359 Et idē si agatur conditione *ex cap. reintegranda 3, qu. 1, vel, ex cap. sepe, de resti. spo.* vel generali iudicis officio ut *in cap. 2, ut lit. non contesta*, ubi Anthon. Sicul. & Doctores, nam sicut prædictum est, licet huiusmodi conditiones sint personales, quia tamen possessorium huiusmodi habet plurimum, facti secundum Docto. in locis superius allegatis cognoscere potest iudex temporalis.

Quamvis secundum communem Doct. opinionem quæ servatur in practica in beneficialibus possessorium, iustificandum sit ex titulo ut not. *in cap. in litteris de restitutio. spolia & in Cle. 1. de cau. pos. & propriè,*

Nisi cum quis petit se reintegrari per viam attentati, quia tunc sufficit probare se possedisse tempore litis, & illa pendente spoliatum fuisse, absque alia tituli iustificatione, ut tenet *Rota decis. 4, dixi in addit. ad qu. Capel, Tholos, 15 Vide super fallentiam 4, huius Regule.*

ADDE De Spoliato in
Beneficialibus.

Spoliatus ante omnia restitui debet, regula sibi locum vindicat in prophanis, Fallit 50 casibus quos posuit Corsetus tractat. de regia potestate, nunc regula inserta est inter Fallentias Socini, in verbo Spoliatus, quas omnes quasi ad verbum pro suis scripsit Iacobus Novellus in praxi criminali mox in fine Menochius tradit casus 43 in remedio recup. num. 39

Sed in beneficialibus spoliatus non restituitur nisi titulum possessionis justificaverit, & si titulum alleget infectum, tunc notorius defectus tituli ei obstat, nec restitui debet eleganter Bellamera decis. 639 incipiente. Allegans titulum. Oldradus consil. 225 in fine. Panor & Butrigarius in cap. in literis de resti. spoliat. Alexander in l. Naturaliter. §. nihil licuit. 10 de acquir. possess. Gigas de pensionibus quest. 47 numero. 7. Menochius in remed. 15 recup. possess. nu. 458 ubi declarat & limitat in spolio vel attentatis lite pendente factis & nostrum autorem citat. Idem tradit Rota decis. 2. de restit. spoliato in novis. Capella Tholos. decis. 15 Et justificatio ista tribus modis fit, primo, ostendendo titulum ab eo habitum qui confirmandi potestatem habuit. Secundo. Quod autoritate illius sit immissus. Terrio, Quod sciente

&

& patiente illo actus possessorios exercuit, vide Rebuffum de Annatis in concordatis Gallie. Mattheus Boys Doctor.

25. FALLIT.

In causis etiam proprietatis beneficiorum in regalia vacantium, aut aliorum quorum collatio pertinet ad Regem: nam de talibus causis etiam contra clericos & inter eos in presenti regno cognoscunt iudices regij sæcularis. Regalia verò est quoddam jus, quod recipitur ecclesijs vacantibus, quibus plenis prælati perciperent illa. Sicut Rex Franciæ & Angliæ vendicant sibi in quibusdam Ecclesijs Cathedralibus suorum regnorum collationem, beneficiorum & præbendarum sede vacante, exceptis parochialibus quæ propter curam animarum non cadunt in regalias. Et illo etiã tempore dictarum ecclesiarum temporalia recipiunt, & sibi appropriant juxta moderationem de qua in cap. generali de elect. lib. 6. ubi Domini. Nec non bonæ mem. Philippi Pulchri quondam Francorum Regis quæ incipit. Item quantum ad regaliam editam per eum Paris. die Lunæ post medium. 40 Anno domini 302 ex quo patet quod istud jus competit Regi ab antiquo & sic de jure satis videtur posse sustineri.

A D D E.

Item planè tradit ferè iisdem verbis Costalius in l. 32 de quibus de legibus. Rex (inquit) Franciæ in quibusdam Episcopatibus jus Regaliæ, habet, hoc est, ut fructus beneficiorum suos faciat, quoad vacanti Ecclesiæ de Pastore sit provisum, Et interim vacantia beneficia conferat, ita Speculator tit. delegato. §. Nunc trademus, vers. Sed nunquid Legatus